

κωμωδίαν τῆς ζωῆς, εἶνε καὶ ὁ ἔρως—ἡ ἀγάπη. Ὑποβο-
 λεὺς ἀμείλικτος, ὑπνωτιστῆς σφοδρὸς, μᾶς ὑποβάλλει τὰς
 περισσοτέρας μωρίας, δι' ὧν πλέκεται ἀεννάως ἡ ἀνθρωπίνη
 ἰλαροτραγωδία, διὰ τὰ ξεκαρδίζονται βέβαια ἄνωθεν ἡμῶν ἀο-
 ράτως οἱ φιλοπαίγμονες καὶ ἀστεῖοι Οὐρανῖωνες!

ΣΑΤΑΝΑΣ.

— Τί διάβολο ἔγινε ὁ Ἄζόρ ! ποῦ νὰ ἔπῃγε ! τρεῖς ὥραις τὸν φωνά-
 ζω καὶ δὲν ἔρχεται !... Ἄζόρ !... Ἄζόρ !!...